

* * *

VOT PARTICULAR DEL DR. MASRIERA

La Comissió de Vellesa no ha pogut arribar a concretar un projecte. L'únic que s'ha fet és una ponència personal del Dr. Sicart, que compta amb la conformitat parcial d'alguns companys de la Comissió i amb la disconformitat d'alguns altres.

Jo, haig de fer constar la meva disconformitat bo i lamentant no haver pogut arribar a un punt de coincidència.

La meva intervenció en la Comissió que ha estudiat el projecte d'Assegurança de Vellesa s'ha inspirat en la suggestió que féu l'Assemblea de 1930 que altrament coincidia amb la meua opinió personal ja sostinguda en la Comissió anterior. L'Assemblea es significà partidària de dos punts bàsics d'orientació: Primer. Que l'Assegurança de Vellesa sigui voluntària. Segon. Que sigui independent de la Mutual en el sentit que no alteri la seva estructuració econòmica actual.

En el projecte que ha discutit la Comissió entenc que no es respecten els dos punts suggerits per l'Assemblea. El caràcter de voluntari pels socis actuals, malgrat semblen tenir-lo aparentment, no el té efectivament per quant els que no vulguin ingressar a Vellesa en resulten, més aviat o més tard, perjudicats. Pels ingressats de nou és evident que resulta obligatori, o, en cas contrari, els redueix enormement els drets d'invalidesa.

L'obligatorietat, a més d'ésser contrària al criteri sindical, de sempre, és altament perillosa en aquest cas per quant implica una despesa creixent que pot produir l'allunyament justificat dels socis joves que no podrien fàcilment suportar aquesta obligació.

Ultra no resultar voluntari tampoc resulta independent de la Mutual. No solament no es respecta aquesta independència, sinó que es pot dir que tot el projecte es recolza precisament en la modificació fonamental de la Mutual, a tal extrem que el projecte per si sol no es pot sostenir sense transformar substancialment tota la vida econòmica de la Mutual i sense alterar els drets adquirits pels socis actuals (Bases 1, 4, 10, 11, 12, 13, 16, 18).

Aquests dos aspectes fonamentals serien prou per a fer constar la meua disconformitat a la totalitat del projecte, però, he de fer constar així mateix, que en l'aplicació hi ha també aspectes dels quals discrepo en absolut.

Crec que el que ha d'inspirar el projecte no és l'apparent resolució d'un problema, sinó la realitat d'atendre evidentment una necessitat. La pensió creada ha de cobrir-se íntegrament sense cap reducció. Hom ha de saber dues coses essencials: què assegura i per quant ho assegura.

Una pensió de 150 pessetes reduïda per una prorrata variable que pot ésser molt elevada, representa inseguretats de la que hom assegura (Bases 2, 8).

La inseguretats en la pensió, resulta encara agreujada en les quotes. El projecte preveu unes quotes màximes, però no hi ha seguretats en el tipus adoptat per aquestes quotes, més aviat del projecte es desprèn una inseguretats.

S'admet com a bona una tarifa oficial que es redueix per tanteig sense cap criteri científic exacte i és evident que si es reconeix bondat en aquella tarifa, el reduir-la inicialment d'una forma arbitrària dona més la sensació d'una tàctica de propaganda que de l'exactitud d'un càlcul. Car tard o d'hora s'haurà d'arribar al nivell on radiqui l'exactitud de la tarifa admesa.

Com que aquest nivell no s'ha cercat exactament resti un marge d'eventualitat que en Vellesa no creiem pugui ésser cobert per un règim mutualista (Bases 3, 5, 6, 14, 15).

He tingut ocasió de comprovar que el projecte ha estat fet amb la major bona voluntat i jo crec que l'error parteix d'haver volgut forçar la solució en una cosa que fins ara cap mutualitat ha pogut resoldre perquè fins la forma mutualista no té solució.

L'assegurança de Vellesa és una forma d'estalvi que en el millor dels casos únicament pot venir afavorida per les quantitats perdudes pels premorts que no han pogut arribar a l'època de reintegrar-se l'estalvi. L'Assegurança de Vellesa és proporcional a la potencialitat econòmica de cadascú. Cada assegurat s'ha de crear el seu capital i després gaudir-ne en forma de pensió a l'arribar a una edat determinada. No crec que hi hagi altra solució i aquesta ens la dona ja el Sindicat en una de les Seccions de la *Caixa de Previsió i Crèdit* amb el màxim de benefici que es pot desitjar en aquesta branca de previsió.

* * *

VOT PARTICULAR DEL DR. TRENCHS

En el si de la Comissió de Vellesa vaig fer constar oportunament la meua opinió que ara, una vegada publicat el projecte, tinc de reproduir, resumint-la en els següents extrems:

Primer.—Crec viable el sistema de prorrata que s'ha donat al projecte presentat pel Dr. Sicart.

Segon.—No crec acceptable el caire d'obligatorietat que se li vol donar.

Tercer.—Crec que el projecte compromet els interessos creats de la Mutual que, a criteri meu, han de restar sempre respectats.